

dighed eller en Institution, Spørgsmaal om Opsigelse eller Lejeforhøjelse indbringes for de i denne Lov omhandlede Myndigheder, og kommer i saa Fald Lovens Bestemmelser til Anvendelse paa de ommeldte Lejemaal. Denne Bestemmelse finder Anvendelse paa Opsigelser eller Fordringer om Lejeforhøjelse, der er meddelt Lejeren paa eller efter nærværende Lovs Forelæggelsesdag.

§ 16.

Denne Lov træder i Kraft straks; dens Gyldighed ophører Oktober Flyttedag 1918. Samtidig med nærværende Lovs Ikrafttræden ophører Gyldigheden af Lov Nr. 187 af 9. Juni 1916 med senere Tillægslov.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge § 11 i Lov Nr. 187 af 9. Juni 1916 om Fastsættelse af Husleje ophører denne Lovs Gyldighed samtidig med Lov Nr. 106 af 23. April 1915, jfr. Lov Nr. 306 af 1. December s. A. om Betalingshensstand med Pantegæld, nemlig den 31. December 1916. Selv om Gyldigheden af sidstnævnte Lov maatte blive forlænget, har man dog ment at burde fremsætte Forslag til Revision af Huslejeloven.

Det kan nemlig ikke bestrides, at den Beskyttelse, som ved Huslejeloven skulde ydes Lejerne, ikke er blevet effektiv. De samstemmende Vidnesbyrd fra de københavnske og frederiksborgske Huslejenævn (aftrykte som Bilag 1 og 3 i Forslag til Lov om Tillæg til Huslejeloven, Rigsdagstidende for 1916—17, Tillæg A. Sp. 2594 og 2602) viser, at Frygten for Opsigelser har bevirket, at Lejerne i talrige Tilfælde ikke har turdet gøre Indsigelse overfor en urimelig Huslejeforhøjelse, og Nævnene har saaledes i Henhold til Lovens § 5 maattet godkende saadanne Forhøjelser og dermed sætte et offentligt Autorisationsstempel paa en i sig selv urimelig Lejeforhøjelse. Paa Grund af den Bolignød, der indtraf ved Oktober Flyttedag d. A. i forskellige Byer, antog Forholdene en saadan Karakter, at det offentlige maatte gribe ind, og man har derefter ved Forslag om en Tillægsbestemmelse til Huslejeloven søgt at raade Bod paa den øjeblikkelige Nødstilstand.

Man overser ikke, at Huslejelovens Bestemmelser kan have haft en gavnlig præventiv Virkning paa mange Steder, hvad der ogsaa er fremhævet fra adskil-

lige Kommunalbestyrelser Side, men Lejeforholdene er — i hvert Fald i flere af Landets største Byer — for Tiden af en saadan Karakter, at Befolkningen paa disse Steder har Krav paa, at der skabes en mere rationel Lovgivning paa dette Punkt, og at det offentlige saa vidt muligt søger at raade Bod paa de urimelige Lejeforhøjelser, der i det sidste Halvaar er paatvunget et stort Antal Lejere.

I Erkendelse heraf har man udarbejdet nærværende Forslag til Revision af Huslejeloven og har herved lagt til Grund det Forslag, der er fremsat af de københavnske Huslejenævn, og som er tiltraadt saavel af Københavns Kommunalbestyrelse som af den i Medfør af Lov af 30. Oktober 1916 nedsatte Kommission til Overvejelse af Boligforholdene.

Ifølge de gennem Amterne indhentede Oplysninger har — foruden Københavns og Frederiksberg Kommuner — 45 af Landets 73 Købstæder gjort Brug af Retten til at nedsætte Huslejenævn, medens saadanne Nævn kun er nedsatte i 26 Landkommuner.

De Købstæder, der har nedsat Huslejenævn, er følgende:
Roskilde, Køge, Helsingør, Hillerød, Frederikssund, Frederiksværk, Kalundborg, Holbæk, Nykøbing Sj., Korsør, Sorø, Slagelse, Ringsted, Skelskør, Næstved, Nakskov, Maribo, Nykøbing F., Saks-købing, Rønne, Odense, Middelfart, Kerteminde, Nyborg, Frederikshavn, Hjørring, Thisted, Nykøbing M., Aalborg, Nørre Sundby, Viborg, Aarhus, Silke-